

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer ere omdelte, vil blive tilstillet det Udvalg, der til sin Tid ventes nedsat angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Toldloven af 4. Juli 1863.

Ved samme Folketingsmand er modtaget et Andragende fra 6 Sukkerroedyrkerforeninger om, at hvis der fra Moderlandets Side skal bringes Offre for de vestindiske Øer, dette da maa ske paa en saadan Maade, at den Byrde, der derved paalægges Statskassen, fordeles over Landets samlede Befolkning og ikke saaledes, at en enkelt Klasse, det sukkerroedyrkende Landbrug, alene rammes deraf.

Trykte Eksemplarer af Andragendet ere omdelte.

Ved Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds (Poul Rasmusen) er modtaget et Andragende fra Skræddersvend Lundgreen om Meddelelse af Indfødsret.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.

Forhandlingen genoptoges.

Krigsministeren (Madsen): Den ærede Ordfører for Flertallet (Zahle) har givet en Oversigt over Udgifterne paa Hærens Budget for at vise, at status quo er overholdt, hvor ikke ny Udgifter ere fremkaldte ved særlige Love. Jeg kan ganske henholde mig til denne Redegørelse. Der er heller ingen Grund til at komme nærmere ind paa de enkelte Poster, hvor jeg er enig med Flertallet. Jeg skal blot i Almindelighed udtale min Tak for den Velvillie, hyrmed mit Budget er behandlet af det ærede Finansudvalg. Særlig paaskønner jeg den Tilslutning, jeg har fundet for mit Forslag — der er omtalt i Betænkningen Nr. 114 — om at give Arbejderne paa Usserød Klædefabrik en Forbedring af 10 pCt. af Arbejdslønnen, og for mit Forslag — anført under Nr. 115 — om, at der vises Oberst Tillge en særlig Anerkendelse for hans fortjenstfulde Virksomhed for Staten ved et Tillæg til den af ham oppebaarne Pension. Det gør

mig ondt, at Udvalget ikke har kunnet gaa ind paa Regeringens Forslag om Anvendelsen af Overskuddet fra Usserød Klædefabrik, men under Nr. 116 foreslaar, at Anmærkningen paa § 22 E. udgaar. Naar Hæren driver Fabrikker, som omdanne Raastoffer til Vaaben, Seletøj, Klæde, Brød o. s. v., er det jo ellers Mening, at der for de tilstaaede Penge skal tilvirkes saa meget Materiel som muligt. Men over for Usserød Klædefabrik har man tillige opstillet Fordringen om at skaffe Staten et Overskud. Uagtet vi mangle Soldaterdragt til Tusinder af de Mænd, der skulle kæmpe i Krigstid, og uagtet de fastsatte Slidpenge ere for smaa under de nuværende Prisforhold, skal der altsaa betales tilbage til Statskassen en Del af de Penge, der aarlig af Rigsdagen ere stillede til Raadighed for Hæren. Under disse Omstændigheder vilde Hæren ikke have nogen Fordel af at drive Klædefabrikken, saa at dennes Bestyrelse hellere maatte gaa bort fra Krigsministeriet. Hele Spørgsmaalet vil vel af sig selv falde bort ad Aare, naar vi skulle gaa over til andre Uniformer med ny Sorter Klæde, idet Prisen for disse fastsættes efter, hvad det koster at frembringe dem.

Det stærkeste Argument til Gunst for Regeringsforslaget er imidlertid fremsat af den ærede Ordfører for Mindretallet (Klausen), idet han mener, at dersom Anmærkningen var bleven vedtaget, var det muligt, at Overskuddet var blevet endnu større, idet Krigsministeren da „vilde have spundet og vævet i en saadan Grad dernede, at han vilde have solgt Klæde efter en større Maalestok og derved bragt Overskuddet endnu højere til Vejrs, alt sammen til Fordel for den betrængte Militarisme“. Jeg synes nu, at det er underligt at bruge Ordet „Militarisme“ her, hvor der er Tale om at skaffe manglende Klæder til vore Soldater, men i øvrigt maa jeg opfatte Udtalelsen som en Erkendelse af, at det var forstandigt at indrette sig saaledes, som foreslaaet i Anmærkningen, da vi jo alle maa lægge Vægt paa at kunne afhjælpe Manglerne ved Munderingsbeholdningerne derved, at der tilvejebringes ny Værdier ved Fabrikkens Arbejde. Jeg nærer dog det Haab, at dette Spørgsmaal kan ordnes ved senere Forhandlinger, idet jeg i øvrigt erkender, at Flertallets Ordfører har Ret i at betegne Anmærkningen som en Afvigelse fra Princippet om status quo.

Under Nr. 117 og 118 har Udvalget omtalt nogle Oplysninger om vort Heste-